

deix. Per una banda, obrir una quarta col·lecció de llibres dins de la Biblioteca d'Història Rural dirigida a un públic ampli i amb un format més gran i amb més il·lustracions. Per l'altra, assolir la xifra dels 200 socis.

Un cop acabats els parlaments es va procedir a la lectura del veredict del jurat del primer Premi Mestall a treballs de recerca de batxillerat. El premi fou concedit a Maria Bertran (IES de Tremp) pel treball «Estudi demogràfic de Salàs de Pallars». Així mateix el jurat acordà concedir 3 mencions especials ex aequo a Marc August Muntanya (IES La Garrotxa d'Olot) pel treball «El tifus a Riudaura, 1863»; a Anna Esteller (Col·legi Lestonnac-L'Ensenyança de Tarragona) pel treball «La societat canareva dels segles XVI-XVII. Els llinatges més representatius»; i a Jénifer Juárez (IES Llobregat de l'Hospitalet de Llobregat) pel treball «Fayón: resucitar del olvido».

L'acte va posar de manifest un cop més la vitalitat de què gaudeix en aquests moments l'AHRCG, així com la seva voluntat de seguir essent una entitat oberta a la societat.

Josep Colls i Comas

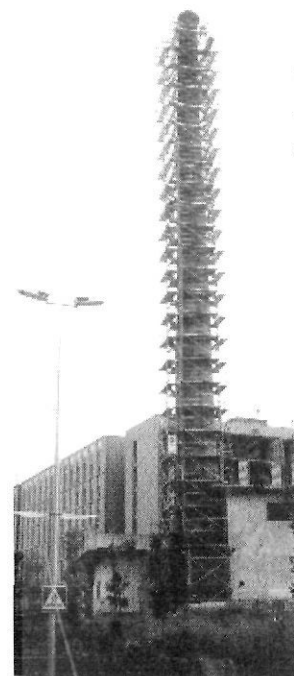
Xemeneies industrials, un patrimoni a conservar

L'Ajuntament de Girona ha obligat a restaurar i mantenir en la seva integritat la xemeneia de l'antiga fàbrica dels Químics, de 60 metres d'alçada, que va estar a punt de ser escapçada a causa de les desviacions i esquerdes que presentava.

Avançada la segona meitat del segle XIX, en el paisatge català van anar apareixent esveltes xemeneies industrials. Simbòliques construccions, elements físics i visuals emblemàtics de la nova societat que anava con-

figurant la revolució industrial.

Fins fa 30 anys, una xemeneia fumant era considerada la manifestació externa d'un esperit actiu, enginyós i emprenedor, era el gran símbol de prosperitat i de progrés. Els homes d'empre-

La xemeneia dels Químics.

PERE JOAN SUREDA

L'última oportunitat

Tal com vam avançar en l'editorial del número 218, es prepara una nova edició del Debat Costa Brava, a semblança del celebrat l'any 1976. Suggestit repetidament des de diverses instàncies, el convoca finalment la Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. Com en la primera ocasió, el congrés serà itinerant, amb sessions a diversos punts del litoral.

En aquell primer debat, celebrat quan els ajuntaments encara eren franquistes i els partits polítics encara eren clandestins, el protagonisme va anar a càrrec dels grups i les associacions que havien rebrotat i rebut un nou impuls amb el final de la dictadura. En la redacció final consensuada, es va fer un *diagnòstic de les deficiències detectades en els àmbits físic, econòmic i humà de la costa gironina*, i es va establir una llista de propostes alternatives per a cada situació. Al cap de vint-i-set anys, moltes de les mancances persisteixen o han crescut, i moltes de les alternatives estan per estrenar. Llavors es va reivindicar la democràcia i l'autonomia com a solució dels problemes, però ni l'una ni l'altra no han estat la panacea que s'esperava. Els governants d'aquests anys no sempre han tingut més seny que els seus antecessors; els poders econòmics, sovint aliats amb els polítics, han fet valer els seus interessos per damunt dels dels ciutadans; i aquests, al seu torn, han continuat aferrats molt sovint a la còmoda situació heretada.

El nou debat, amb ajuntaments i partits inclosos, serà molt més complicat que l'anterior. Caldrà un gran esforç conjunt dels poders públics i de la iniciativa privada per tal de donar resposta a les grans qüestions pendents: salvar el medi ambient, ordenar l'urbanisme, planificar les infraestructures, equilibrar les activitats productives, reconvertir el turisme, promoure el territori, i encara més, per fer tot això d'una manera coordinada i global. Pot ser una ocasió d'or o bé una altra -l'última- oportunitat perduda.

Narcís-Jordi Aragó